Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 148 (220) | Серада 3 ліпеня 1940 г. | Цана 10 кап

Трэці пяцігадовы план — гэта праграма гіганцкага пад'ёма народнай гаспадаркі СССР, пад'ёма культуры і дабрабыту працоўных.

Падпіскай на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) паскорым выкананне трэцяга пяцігадовага плана развіцця народнай гаспадаркі СССР!

Пленум Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі

27—28 чэрвеня 1940 года адбыўся пленум Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі. Пленум абмеркаваў наступныя пытанні:

1. Аб падрыхтоўцы да ўборкі ўраджаю і загатоўкі сельскагаспадарчых прадуктаў у 1940 годзе;

2. Аб стане партыйнай прапаганды і агітацыі ў Беластоцкай вобласці.

З дакладам па першаму пытанню выступіў народны камісар земляробства БССР тав. Крупеня. Пасля даклада разгарнуліся спрэчкі.

Тав. Жылянін — сакратар Магілёўскага абкома КП(б)Б — спыніўся на прычынах адставання раду раёнаў Магілёўскай вобласці ў правядзенні веснава-палявых работ і на задачах падрыхтоўкі да ўборачнай і загатоўчай кампаніі. Тав. Жылянін падверг крытыцы Наркамзем БССР за адсутнасць дастатковых клопатаў аб снабжэнні абласцей і раёнаў запаснымі часткамі.

— Многа дэталей для сельскагаспадарчых машын, асабліва для калгасных малатарань, жняярак, касілак можна з поспехам вырабляць у рэспубліцы. Але гэта пытанне чамусьці да гэтага часу не вырашана. Калі мы зараз-жа не выправім гэты недахоп, то мы па-сапраўднаму да ўборачнай кампаніі не падрыхтуемся.

Тав. Жылянін падрабязна спыніўся на задачах правільнага скарыстання і падрыхтоўкі кадраў для работы на сельскагаспадарчых машынах.

— У нас у вобласці, — гаворыць ён, — ёсць людзі, якія скончылі спецыяльныя сельскагаспадарчыя курсы і школы, але аселі ў розных арганізацыях і па спецыяльнасці не працуюць. Іх трэба скарыстаць па прызначэнню. Мы адначасова павінны накіраваць падрыхтаваныя сельскагаспадарчыя кадры для работы ў заходніх абласцях.

—У сацыялістычным спаборніцтве па правядзенню пасеўных работ, — гаворыць сакратар Віцебскага абкома КП(б)Б тав. Мельнікаў, — прыняла ўдзел 51 МТС і 2.708 калгасаў вобласці. У рэзультаце веснавая сяўба была праведзена больш арганізавана, у больш сціслыя тэрміны чым у мінулым годзе. Зараз уся ўвага сканцэнтравана на пытанні догляду за пасевамі і падрыхтоўцы да ўборкі і загатоўкі сельскагаспадарчых прадуктаў.

Тав. Мельнікаў у сваёй прамове аддае асаблівую ўвагу пытанням стварэння кармавой базы.

— У нас у гэтым годзе вялікія плошчы засеяны коранeплодамі. У цэлым радзе калгасаў ідзе загатоўка ветачнага корму. Мы ўстанавілі план загатоўкі 170 тысяч тон моху і торфу для падсцілкі. Гэта ў значнай ступені зэканоміць яравую свежую салому і павялічыць рэсурсы грубых кармоў.

— У нас ёсць поўная падстава заявіць пленуму,—гаворыць тав. Мельнікаў,—што ў 1940 годзе, на вопыце Украіны і перадавых раёнаў нашай рэспублікі, мы можам значна раней выканаць зернапастаўкі. Кіруючыся рашэннем Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) і рашэннямі XVIII з'езда партыі, Віцебская вобласць у гэтым годзе сенаўборку, уборку хлябоў, а таксама здачу ўсіх відаў сельскагаспадарчых прадуктаў, выканае значна раней і лепш, чым у папярэднія годы.

Народны камісар саўгасаў БССР тав. Галадушка расказаў пленуму аб тым, як праходзілі веснавa-палявыя работы ў саўгасах усходніх абласцей і ў новаарганізаваных саўгасах заходніх абласцей.

— У заходніх абласцях, на базе былых памешчыцкіх маёнткаў, арганізавана 28 савецкіх гаспадарак. Гэтыя гаспадаркі добра справіліся з правядзеннем веснавой сяўбы. Зацверджаны план сяўбы там выканан на 121 проц. Калі ў абсалютнай большасці саўгасаў усходніх абласцей рэспублікі праведзена радковая і перакрыжаваная сяўба, то ў саўгасах заходніх абласцей з-за недастатковасці радковых сеялак радковая сяўба была праведзена толькі на 45 проц. пасеўнай плошчы.

У 42 саўгасах усходніх абласцей арганізаваны і працуюць ефрэмаўскія звенні. За гэтымі звеннямі замацаваны ўчасткі. У большасці саўгасаў добра арганізаван догляд за пасевамі, падкормка і прапалка палёў. Тав. Галадушка прыводзіць рад прыкладаў стаханаўскай работы трактарыстаў, машыністаў, якія паказвалі бальшэвіцкія ўзоры работы на веснавой сяўбе. Разам з тым, ён адзначае рад недахопаў у арганізацыі догляду за ўраджаем. Па стану на 25 чэрвеня прапалата каля 3.500 гектараў зерневых культур; асобныя саўгасы, як „Банонь", Ветрыпскага раёна, „1-е Мая", Дубровенскага раёна, і рад іншых, па сутнасці да прапалкі не прыступілі.

У заключэнне тав. Галадушка расказаў пленуму аб мерапрыемствах па стварэнню кармавой базы і далейшаму развіццю жывёлагадоўлі саўгасаў, аб стане рамонту сельскагаспадарчых машын і падрыхтоўкі да здачы зярна дзяржаве.

Тав. Сідаровіч — сакратар Лельчыцкага райкома партыі — спыніўся на пытаннях арганізацыі працы ў калгасах.

— Мы ў нашым раёне, — гаворыць ён, — арганізавалі 558 звеннЯў. Гэтыя звенні ў перыяд сяўбы пасеялі на сваіх замацаваных участках 1.550 гектараў зерневых культур, 480 гектараў тэхнічных культур і 1.100 гектараў бульбы. Такая арганізацыя працы дала магчымасць скараціць тэрміны сяўбы і добраякасна правесці палявыя работы.

Разам з тым, мы маем рад істотных недахопаў. План аднагадовых траў выканан толькі на 55 проц., кармавых і сілосных культур — на 75 проц. Мы не дабіліся 100-процантнага замацавання звенняў на прапалачных работах.

Тав. Сідаровіч спыніўся на рабоце МТС у час веснава-пасеўнай кампаніі і стане падрыхтоўкі да ўборкі ўраджаю ў калгасах, абслугоўваемых МТС.

— Па 25 чэрвеня Лельчыцкая МТС выканала гадавы план трактарных работ на 70 проц., перавыканаўшы план веснавых работ. План радковай сяўбы выканан на 122 проц. МТС правяла вялікую работу па падняццю цаліны, выканаўшы план на 164 проц. Буйновіцкая-ж МТС выканала гадавы план толькі на 36 проц. Дрэнна гэта МТС падрыхтавана да ўборкі, не адрамантаваны яшчэ два паўночныя камбайны, з пяці малатарань адрамантавана толькі адна.

Намеснік упаўнаважанага Наркамата загатовак СССР па БССР тав. Лельчук асноўную ўвагу ў сваім выступленні аддаў пытанням арганізацыі выканання рашэнняў сакавіцкага пленума ЦК ВКП(б), правільнай падрыхтоўкі да загатоўчай кампаніі 1940 года, поўнага забеспячэння матэрыяльна-тэхнічнай базы, падрыхтоўкі кадраў загатоўшчыкаў і правядзення рашучай барацьбы з антыдзяржаўнымі тэндэнцыямі.

— Неабходна,— гаворыць ён,— прыдаць асаблівае значэнне ўручэнню дзяржаўных абавязацельстваў. Партыйныя арганізацыі павінны аказаць усямерную садзейнасць у гэтай рабоце. Наша задача — прыняць усе меры к таму, каб уручэнне абавязацельстваў па пастаўках закончыць у бліжэйшыя дні.

У спрэчках па дакладу выступілі таксама тт. Шараў (сакратар Пінскага абкома КП(б)Б), Дружынін (сакратар Брэсцкага абкома КП(б)Б), Аксёнаў (галоўарбітр пры СНК БССР), Федарэнка (сакратар Ушацкага райкома КП(б)Б), Кудракоў (сакратар Палескага абкома КП(б)Б), Валасевіч (сакратар Клічаўскага райкома КП(б)Б).

Выступіўшыя ў спрэчках аднадушна адзначылі, што падрыхтоўка да ўборачнай кампаніі праходзіць ва ўмовах новага вытворчага і палітычнага ўздыму калгаснікаў. Узброеныя гістарычнымі рашэннямі сакавіцкага пленума ЦК ВКП(б) і рашэннямі XVIII з'езда КП(б)Б, кіраўнікі калгасаў, саўгасаў і МТС сталі больш уважліва ва ўсе галіны сельскай гаспадаркі. Шырыцца ініцыятыва калгасных мас, якая накіравана на далейшае развіццё і ўмацаванне сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Тав. Ванееў — намеснік Старшыні СНК БССР — прысвяціў сваё выступленне пытаням арганізацыі выканання плана дзяржаўных паставак 1940 г.

З прамовай аб задачах падрыхтоўкі да ўборкі ўраджаю, загатоўкі і закупкі сельскагаспадарчых прадуктаў у 1940 годзе выступіў сакратар ЦК КП(б)Б тав. Кулагін, пасля чаго пленум перайшоў да абмеркавання другога пытання парадку дня.

* * *

З дакладам аб стане партыйнай прапаганды і агітацыі ў Беластоцкай вобласці выступіў сакратар Беластоцкага абкома КП(б)Б тав. Ігаеў.

Пасля даклада разгарнуліся спрэчкі.

Тав. Садоўскі — сакратар Лапскага райкома КП(б)Б — паставіў пытанне аб павышэнні ўзроўню партыйнай асветы, аб рашучым паляпшэнні зместу бальшэвіцкай агітацыі. — Не мала яшчэ ў нас людзей, — гаворыць ён, — якія не зжылі яшчэ дробнабуржуазнай расхлябанасці і недысцыплінаванасці, моцны яшчэ буржуазныя прадрассудкі. Задача заключаецца ў тым, каб процiпаставіць перажыткам старога капіталістычнага грамадства велізарную сілу бальшэвіцкай прапаганды і агітацыі, сілу перакопання.

— Мы павінны, — гаворыць сакратар Смалявіцкага райкома КП(б)Б тав. Гершман, — сканцэнтраваць галоўную ўвагу на ліквідацыю маючыхся буйных недахопаў у справе прапаганды марксізма-ленінізма. Тав. Гершман прывёў рад прыкладаў, калі кіруючыя работнікі раёна не працуюць над авалоданнем марксісцка-ленінскай тэорыяй.

Тав. Астроўскі — сакратар Баранавіцкага абкома КП(б)Б — спыніўся на стане партыйнай прапаганды і агітацыі ў вобласці. Ён расказаў аб велізарнай цікавасці да вывучэння гісторыі бальшэвіцкай партыі. За 6 месяцаў па вобласці разышлося 10.600 экземпляраў Кароткага курса гісторыі партыі і 11 тыс. экземпляраў рознай марксісцка-ленінскай літаратуры.

Тав. Астроўскі звяртае ўвагу на неабходнасць узмацніць кіраўніцтва справай бальшэвіцкай агітацыі сярод насельніцтва вобласці. Агітацыя, — гаворыць ён, — павінна быць канкрэтнай, мэтаімкненнай і даходчывай.

У спрэчках па гэтаму пытанню таксама выступілі тт. Бударын — сакратар Сталінскага РК КП(б)Б, Сямёнаў — сакратар па прапагандзе Беластоцкага абкома КП(б)Б, Куроў — інструктар аддзела прапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б.

Усе выступаўшыя адзначалі некаторае паляпшэнне стану прапаганды марксізма - ленінізма ў заходніх абласцях і значны размах палітычнай агітацыі.

Разам з тым прамоўцы завастралі ўвагу на сур'ёзных недахопах у авалоданні марксісцка-ленінскай тэорыяй кадрамі і ў арганізацыі масавай палітычнай работы на прадпрыемствах, ва ўстановах і на вёсцы, у замацаванні поспехаў масавай палітычнай агітацыі, дасягнутых у час выбарчай кампаніі.

Па пытанню аб стане партыйнай прапаганды і палітычнай агітацыі ў спрэчках выступіў сакратар ЦК КП(б)Б па прапагандзе тав. Малін.

У канцы пасяджэння пленума выступіў сакратар ЦК КП(б)Б тав. Панамарэнка П. К.

Па разгледжаных пытаннях пленум прыняў адпаведныя рашэнні.

Пленум ЦК КП(б)Б выбраў тав. Былінскага І. С. членам бюро ЦК КП(б) Беларусі.

УКАЗ

ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Аб аслабаненні тав. Кісялёва К. В. ад абавязкаў старшыні Совета Народных Камісараў БССР

Аслабаніць тав. Кісялёва Кузьму Венедзіктавіча ад абавязкаў старшыні Совета Народных Камісараў БССР у сувязі з пераходам на другую работу па-за межамі Беларускай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

г. Мінск, 28 чэрвеня 1940 г.

УКАЗ

ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Аб назначэнні тав. Былінскага І. С. старшынёй Совета Народных Камісараў БССР

Назначыць тав. Былінскага Івана Сямёнавіча старшынёй Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

г. Мінск, 28 чэрвеня 1940 г.

І. С. Былінскі -- Старшыня Совета Народных Камісараў БССР

Былінскі Іван Сямёнавіч па нацыянальнасці беларус, нарадзіўся ў 1903 годзе ў в. Якубаўка, Улукоўскага сельсовета, Гомельскага раёна, у сям'і чыгуначніка.

Пасля заканчэння 6 класаў чыгуначнай школы, у 1920 годзе паступіў у чыгуначныя майстэрні; працаваў спачатку вучнем-слесарам, потым слесарам да 1927 года. У 1923 годзе тав. Былінскі ўступае ў рады комсамола, а ў 1926 годзе—у рады ВКП(б).

У 1927 г. тав. Былінскі выбіраецца сакратаром комсамольскага калектыва на заводзе, потым сакратаром Залінейнага райкома комсамола ў г. Гомелі.

У 1928 годзе яго выбіраюць сакратаром Бабруйскага акружкома комсамола.

З 1929 па 1931 г. тав. Былінскі працуе намеснікам дырэктара Белсельбудтрэста. У 1931 годзе паступае на вучобу ў Гомельскі лесатэхнічны інстытут. Скончыў інстытут у 1936 годзе, атрымаўшы званне інжынера-механіка лесатэхнолага першай ступені.

Пасля заканчэння інстытута працуе на Віцебскім фанерным заводзе — спачатку зменным майстрам цэха, а затым памочнікам галоўнага механіка завода.

З 1938 г. па 1939 г. працуе намеснікам упраўляючага Беларускім трэстам фанерна-запалкавай прамысловасці і затым упраўляючым Беларускім трэстам фанернай прамысловасці.

У 1939 годзе ЦК КП(б) Беларусі вылучае тав. Былінскага на адказны ўчастак работы ў апараце ЦК КП(б)Б — спачатку ў якасці інструктара, а потым загадчыка Аддзела лясной прамысловасці ЦК КП(б)Б.

На абласной партыйнай канферэнцыі Палескай вобласці ў сакавіку месяцы 1940 года тав. Былінскі І. С. быў выбран першым сакратаром Палескага абкома КП(б)Б.

У час выбараў у Вярхоўны Совет БССР ад заходніх абласцей Беларусі працоўныя Прысвяцкай выбарчай акругі, Відзоўскага раёна Вілейскай вобласці аднадушна выбіраюць вернага сына бальшэвіцкай партыі тав. І. С. Былінскага дэпутатам Вярхоўнага Совета БССР.

На XVIII з'ездзе КП(б) Беларусі тав. Былінскі выбіраецца членам ЦК КП(б)Б і на другім пленуме ЦК КП(б)Б выбіраецца членам бюро ЦК КП(б)Б.

Усюды, куды партыя пасылае тав. Былінскага, ён з чэсцю змагаецца за справу Леніна—Сталіна.

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР тав. Былінскі І. С. назначан старшынёй Совета Народных Камісараў БССР.

Усе, як адзін, падпішамся на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года)!

ПАТРЫЁТЫ ВЫЗВАЛЕНАГА НАРОДА

6 гадзін вечара першага ліпеня. Рабочыя паравознага дэпо Брэсцкага чыгуначнага вузла сабраліся на двары каля рэпрадуктараў. Напружаная цішыня.

—Слухайце, гаворыць Масква...

Уважліва слухаюць рабочыя пастанову ўрада аб выпуску пазыкі. Пачынаецца мітынг. Намеснік начальніка палітаддзела Брэсцкага чыгуначнага вузла тав. Чэрныш коратка расказвае аб значэнні пазыкі для нашай краіны.

Адзін за другім выступаюць рабочыя. Гавораць машыністы, слесары, кавалі і чорнарабочыя. У выступленнях адчуваецца вялікая радасць вызваленай працы, радасць вызваленага народа, упершыню ўдзельнічаючага, разам з усім совецкім народам, у пазыцы сваёй сацыялістычнай радзіме.

Гавораць людзі, якія яшчэ не так даўно адчувалі на сваёй спіне гумавыя палкі паліцэйскіх, вымушаны былі аддаваць свае грошы белапольскаму ўраду. Зараз яны выказваюць свой глыбокі совецкі патрыятызм, любоў і адданасць комуністычнай партыі і совецкаму ўраду.

Таварыш Калінін першы падпісваецца на пазыку на 1200 рублёў і выклікае ўвесь камандны састаў дэпо.

Машыніст тав. Самахвалаў сказаў:

— Мой месячны заробак — 900 рублёў. Я даю ў пазыку сваёй дзяржаве 1000 рублёў.

Выступае слесар тав. Карпук:

— Польскія паны прымушалі нас даваць грошы на іх пазыкі. Калі хто не жадаў даць грошы, то ён цярпеў розныя здзекі. Сёння мы падпісваемся на пазыку нашай краіны—колькі хто можа. Мы дадзім пазыку нашай радзіме, нашаму ўраду.

Нядаўна, — расказвае далей тав. Карпук,—я прыехаў з Крыма, дзе адпачываў. Скажыце, таварышы, калі рабочы мог марыць аб тым, каб адпачываць на лепшых курортах. Гэта стала магчымым толькі зараз, пры совецкай уладзе. Я падпісваюся на пазыку на 100 рублёў звыш майго месячнага заробку.

Калі скончыўся мітынг, пачалася падпіска. Рабочыя падыходзяць да стала і радасна падпісваюцца на пазыку сваёй магутнай краіны.

І. Фальтэнберг.

Вялікі палітычны ўздым

Праслухаўшы па радыё тэкст пастановы Совета Народных Камісараў Саюза ССР аб выпуску дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года), больш 150 членаў трыкатажнай арцелі „Шлях сацыялізма" сабраліся на мітынг у прыгожым садзіку, каля свайго прадпрыемства, каб выказаць свае думкі і пачуцці аб выпускаемай пазыцы.

У кароткай уступнай прамове старшыня многапромсаюза тав. Гіскінд расказаў аб значэнні совецкіх пазык. Першай узяла слова стаханаўка Пазнякоўская Софія.

— Незадачлівыя гора-правіцелі былой панскай Польшчы, выпускаючы розныя „пазычкі", сілай прымушалі нас падпісвацца на іх. Але ніякай карысці ад гэтых „пазычак" працоўныя не атрымоўвалі. Пазыкі, выпускаемыя ў краіне сацыялізма, ў корне адрозніваюцца ад пазык, якія выпускаюцца ў капіталістычных краінах. У нас, у СССР, акрамя таго, што кожны падпісчык мае ўласную карысць ад пазыкі, ён адначасова свядома дапамагае дзяржаве будаваць новыя фабрыкі, заводы, культурныя ўстановы, дапамагае ўмацоўваць абароназдольнасць нашай квітнеючай радзімы. Я першая падпісваюся на 350 рублёў і выклікаю ўвесь калектыў трыкатажнай арцелі паследваць майму прыкладу.

Работніца арцелі тав. Вайцэхоўская Александра сказала: — Мы, жанчыны, добра ведаем, што грошы ад гэтай пазыкі пойдуць на будаўніцтва новых школ, курортаў, санаторыяў, дамоў адпачынку, бальніц, радзільных дамоў і г. д., а гэта значыць на паляпшэнне нашага добрабыту. Акрамя таго, падпіскай на пазыку мы дапаможам нашай краіне стаць яшчэ больш магутнай. Я упэўнена, што наш калектыў, поўнасцю падпішацца на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі.

Выступаўшыя на мітынгу тт. Вайшмідт, Шайпук, Ольпінскі, Высоцкая, Папова горача віталі пастанову Соўнаркома СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) і заклікалі ўсіх членаў арцелі дружна падпісацца на пазыку.

Пасля мітынгу члены арцелі прыступілі да падпіскі на пазыку.

* * *

З вялікім уздымам прайшоў мітынг работнікаў абласнога гандлёвага аддзела, сумесна з работнікамі дзяржаўнай гандлёвай інспекцыі.

Аднадушна адобрыўшы пастанову ўрада аб выпуску пазыкі, работнікі гандлюючых арганізацый прыступілі да падпіскі на пазыку. Праз паўгадзіны падпіска склала 9.055 рублёў.

А. Кацубо.

Будзем мацаваць абарону краіны

БЯРОЗА (**ад нашага карэспандэнта**). Пасля работы рабочыя, служачыя і спецыялісты Райпрамкамбіната сабраліся ў канторы электрастанцыі. З напружанай увагай слухалі сабраўшыяся перададзеную па радыё пастанову СНК СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. Пасля гэтага адбыўся мітынг, на якім выступаўшыя віталі пастанову ўрада аб выпуску пазыкі, накіраванай на яшчэ большае ўмацаванне магутнасці любімай сацыялістычнай радзімы.

Рабочы Таварыш Залескі ў сваім выступленні сказаў:

— Мы добра ведаем, што былыя незадачлівыя польскія правіцелі забіралі ў нас апошнія грошы. Калі прыводзілі хворага ў амбулаторыю, не аказвалі нават істотнай дапамогі. Зараз мы карыстаемся бясплатна медыцынскай дапамогай, дзеці нашы бясплатна вучацца ў школах. Новая пазыка ўмацуе нашу дзяржаву і тым самым жыццё наша стане яшчэ больш заможным і прыгожым. Я з радасцю падпісваюся на пазыку і заклікаю паследваць майму прыкладу ўсіх работнікаў камбіната.

Адразу пасля мітынга пачалася падпіска. За дзве гадзіны 82 чалавека падпісаліся на суму 19 тысяч рублёў.

Гурэвіч.

Падпісваюцца з радасцю

Пасля работы, 1 ліпеня, рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі і служачыя Брэсцкай электрастанцыі сабраліся ля рэпрадуктара, каб паслухаць вячэрні выпуск апошніх паведамленняў. Радыё прынесла радасную вестку: урад СССР пастанавіў выпусціць дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года). Усе прысутнічаўшыя з вялікай увагай праслухалі пастанову СНК СССР.

Тут-жа адбыўся мітынг. Выступаўшыя таварышы з вялікім уздымам адобрылі пастанову ўрада аб выпуску новай пазыкі. Распачалася падпіска. Да 24 гадзін на пазыку з радасцю падпісалася 133 чалавекі з агульнага ліку 162 рабочых і служачых.

С. Касцюк,

сакратар комсамольскай арганізацыі.

Аб святкаванні „Дня Ваенна-Марскога Флота СССР"

Соўнарком Саюза ССР пастанавіў перанесці святкаванне „Дня Ваенна-Марскога флота Саюза ССР" у 1940 годзе з 24 ліпеня на 28 ліпеня — нядзелю. (ТАСС).

Дружнай падпіскай па Пазыку Трэцяй Пяцігодкі працоўныя вобласці дэманструюць сваю бязмежную адданасць комуністычнай партыі і совецкаму ўраду

Удзелам у падпісцы на пазыку ўмацоўваем краіну

Рабочыя і служачыя водачнага завода „Вызваленая праца" аднадушна віталі пастанову Совета Народных Камісараў Саюза ССР аб выпуску пазыкі і з вялікай радасцю падпісаліся на яе.

Інспектар па акцызу тав. Безік у сваім выступленні сказаў:

— Наша дарагая радзіма — вялікі Совецкі Саюз—акружана капіталістычнымі дзяржавамі. Мы штодзённа павінны ўмацоўваць сілу і магутнасць нашай краіны. Даючы дзяржаве ў пазыку свае зберажэнні, мы яшчэ больш умацоўваем яе абароназдольнасць.

Рабочыя і служачыя ў сваіх выступленнях перадалі ўдзячнасць комуністычнай партыі Леніна—Сталіна за шчаслівае жыццё і падпісаліся на пазыку.

За дзве з паловай гадзіны падпіскай на пазыку было ахоплена 78,5 процанта рабочых і служачых, на агульную суму 34.175 рублёў.

Л. Баумгартэн.

Дружная падпіска

У 6 гадзін вечара 1 ліпеня чырвоны куток аўтарамонтных майстэрань быў запоўнен рабочымі, служачымі і інжынерна-тэхнічным персаналам. Усе яны праслухалі па радыё пастанову ўрада аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. Пасля слухання радыёперадачы адкрыўся мітынг.

Рабочыя ў сваіх выступленнях горача віталі пастанову аб пазыцы і адразу пачалі падпісвацца на яе. Усяго ў гэты дзень падпіскай было ахоплена 94,5 процанта рабочых і служачых аўтарамонтных майстэрань на суму 50.895 рублёў.

Лукацкі М. М.

Вялікая актыўнасць

ДАМАЧЭВА (па тэлефону). З вялікай радасцю сустрэлі працоўныя Дамачэўскага раёна паведамленне аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. Па ўсяму раёну, на прадпрыемствах, установах і ў сельскіх советах адбыліся многалюдныя мітынгі.

У раённым центры адбыўся мітынг, на якім прысутнічала больш тысячы чалавек. За некалькі гадзін на пазыку падпісалася 624 чалавекі на агульную суму 52.467 рублёў.

800 сялян аднаасобнікаў пасля мітынгаў у сельскіх советах падпісаліся на пазыку на суму 33.505 рублёў. Першай закончыла падпіску вёска Меднае, Мядзянскага сельсовета. 61 чалавек пазычылі дзяржаве 8.600 рублёў. Сялянка-бядначка тав. Карпілюк Седофія падпісалася на 50 рублёў, селянін-бядняк тав. Тарасюк Максім—на 100 рублёў.

Рай.

НАРОДНАЯ ПАЗЫКА

1 ліпеня ў сем гадзін вечара адбыўся мітынг настаўнікаў горада Брэста і прыехаўшых на курсы з Жабінкаўскага і Дамачаўскага раёнаў. Сабраўшыяся заслухалі паведамленне аб пастанове партыі і ўрада аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года).

З прамовай выступіў загадчык аддзела народнай асветы тав. Барысаў, які сказаў:

„Працоўныя заходніх абласцей БССР упершыню падпісваюцца на сваю ўласную пазыку. Настаўнікі, як і ўвесь совецкі народ, дружнай падпіскай на пазыку прадэманструюць сваю гарачую любоў да комуністычнай партыі і ўрада, і пакажуць, што мы стаім за абарону нашай радзімы, за ўзбраенне".

Далей выступіў настаўнік Жабінкаўскага раёна тав. Стасюк.

„Я 20 год не гаварыў на роднай мове, прыходзілася гаварыць на той, на якой дыктавалі паны. Сёння я першы раз сам шчаслівы дзень. Я гатоў падпісацца не толькі на сто працэнтаў месячнага заробку, але і аддаць сваё жыццё, калі гэта патрабуецца, каб даказаць сваю адданасць, сваю любоў да партыі і ўрада".

Настаўніца Эрліх-Муравец у сваёй усхваляванай прамове сказала:

„У былой панскай Польшчы прыходзілася таксама прымаць удзел у пазыках. Пазыкі ў былой Польшчы ішлі на закабаленне рабочых, служачых і сялян. Зараз-жа нашы грошы пойдуць на будаўніцтва школ, больніц, на ўмацаванне нашай краіны".

Сход прайшоў з вялікім уздымам. Тут-жа пачалася падпіска на пазыку.

Барысава.

Умацоўваем абароназдольнасць краіны

З вялікім палітычным уздымам прайшоў мітынг, прысвечаны выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года), на лесазаводзе № 3 „Стаханавец".

Як толькі скончыўся мітынг, сярод рабочых пачалося вялікае ажыўленне. Адзін за адным рабочыя і служачыя сталі называць свае прозвішчы і афармляць падпіску на пазыку. Кожны жадаў падпісацца першым.

Зрэдку, калі станавілася шумна, чутны быў спакойны голас старшыні мясцкома Грышынай, якая ўспакойвала рабочых:

„Пачакайце, таварышы, зараз усіх запішам".

Першае слова просіць стаханавец-канцарэзчык цэха № 1 тав. Макуш і заяўляе, што падпісваецца на месячны заработак.

„Я ведаю, — гаворыць ён, — што мае грошы пойдуць на вялікую справу—умацаванне абароназдольнасці нашай краіны". За ім падпісваецца тав. Літвінюк В., стары рабочы-стаханавец, таксама па месячны заработак. Першага ліпеня падпісаліся на пазыку 79 чалавек на суму 13.900 рублёў.

М. Г.

Сваёй любімай радзіме

З вялікай актыўнасцю прайшла падпіска на пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) сярод рабочых і служачых Брэсцкага хлебакамбіната. Як толькі была перадана па радыё пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР аб выпуску новай дзяржаўнай пазыкі, усе рабочыя і служачыя сабраліся на мітынг.

Рабочы-ахоўнік тав. Гарадзецкі, які падпісаўся на пазыку на свой месячны заработак, заявіў: „Для сваёй любімай радзімы я нічога не пашкадую"...

Хваляючым было выступленне рабочага-пекара, майстра хлебапякарні № 5, Масейчука Феакціста, які нядаўна звярнуўся з курорта.

„На кожным кроку, — гаворыць тав. Масейчук, — мы, совецкія грамадзяне, адчуваем сталінскія клопаты аб людзях. Я з радасцю аддаю свой месячны заработак у пазыку сваёй роднай дзяржаве".

Адзін за адным рабочыя і служачыя тут-жа, на мітынгу, падпісваліся на пазыку. За адну гадзіну падпіскай на пазыку было ахоплена 231 чалавек на суму 53.840 рублёў.

Марчук,
старшыня групкома.

Актывісты падпіскі

ПОРАЗАВА (па тэлефону) На высокім палітычным узроўні прайшлі мітынгі і сходы ў Поразаўскім раёне. Выступіўшыя рабочыя і сяляне ўсе як адзін заявілі: „На блага народа, на ўмацаванне нашай радзімы мы аддадзім ўсё". Мітынгі адбыліся ў шасці калгасах раёна.

У Нізанскім сельскім совеце сяляне-аднаасобнікі ўнеслі на пазыку наяўнымі грашыма 3000 рублёў. У Поразаве рабочыя і арцельшчыкі ўнеслі наяўнымі 2205 рублёў.

Па раёну актыўна работаюць больш двухсот агітатараў, якія растлумачваюць значэнне дзяржаўнай пазыкі. Асаблівую актыўнасць праяўляе моладзь.

Кудзеля.

Што даюць совецкія пазыкі працоўным

(Гутарка са старшынёй бюджэтнай камісіі Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. Хахловым)

Совецкія пазыкі адыгрываюць вялікую ролю ва ўмацаванні гаспадарчай і ваеннай магутнасці нашай краіны. З іх дапамогай створана трывалая аснова для няўхільнага росту культурнага ўзроўню і матэрыяльнага добрабыту працоўных.

Дзяржаўныя пазыкі выпускаюцца для таго, каб дадаткова прыцягнуць у бюджэт свабодныя зберажэнні шырокіх народных мас і накіраваць іх на далейшае развіццё гаспадаркі і культуры, на павышэнне абароназдольнасці радзімы. Совецкі Саюз цвёрда і няўхільна праводзіць палітыку міру. Але, знаходзячыся ў капіталістычным акружэнні, наш народ павінен быць гатоў да ўсякіх нечаканасцей. Пагэтаму мы абавязаны пастаянна ўмацоўваць свае граніцы, аснашчаць Чырвоную Армію першакласнай тэхнікай.

Апіраючыся на хуткі рост народнага прыбытку, дзяржаўныя пазыкі з года ў год даюць бюджэту ўсё больш і больш значныя сумы. За годы першай пяцігодкі шляхам пазык прыцягнута 5,9 мільярда рублёў. У другой пяцігодцы працоўныя пазычылі дзяржаве 19 мільярдаў рублёў, а за два годы трэцяй сталінскай пяцігодкі 11,5 мільярда рублёў. Кожная новая пазыка ў нашай краіне сустракае гарачую падтрымку працоўных.

Совецкія пазыкі прадназначаюцца для паскарэння тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва, узмацнення ваеннай магутнасці краіны. Вялікі Совецкі Саюз моцны зараз у ваенных адносінах, як ніколі. Эканамічная магутнасць краіны расце з года ў год. Няўхільна павышаецца культурны ўзровень працоўных, паляпшаецца добрабыт гарадоў і сёл. Толькі ў другой пяцігодцы працоўныя атрымалі 27,8 мільёна квадратных метраў жыллёвай плошчы. З 1933 па 1938 год у краіне пабудавана 20 тысяч 706 школ. У мінулым годзе ўсімі відамі навучання ахоплена 7,4 мільёна чалавек. На патрэбы народнай асветы царская Расія ў 1913 годзе выдаткавала ў сярэднім 80 капеек на 1 чалавека ў год, зараз совецкі ўрад выдаткоўвае амаль 127 рублёў. Ва ўсім гэтым вялікая доля сродкаў, атрымоўваемых ад пазык, так як значная частка іх перадаецца ў дзяржаўныя бюджэты саюзных рэспублік, а таксама бюджэты гарадоў, раёнаў, сельскіх советаў на патрэбы мясцовага гаспадарчага і культурнага будаўніцтва. У бюджэты гарадоў, раёнаў і сельскіх советаў перадаецца 25 процантаў ад усіх сродкаў, якія паступілі пры падпісцы рабочых і служачых, 90 процантаў пры падпісцы калгаснікаў і сялян аднаасобнікаў.

Совецкі народ бачыць, на якія мэты выдаткоўваюцца пазыкі. Пагэтаму штогодна ў нашай краіне падпіска праходзіць з вялікім палітычным уздымам. На фабрыках, заводах, калгасах і соўгасах выпуск кожнай пазыкі адзначаецца буйнымі вытворчымі перамогамі. Дружнай падпіскай рабочыя, служачыя, калгаснікі і ўвесь совецкі народ выражае сваю любоў да радзімы, сваю бязмежную адданасць слаўнай большэвіцкай партыі і вялікаму Сталіну.

Совецкія пазыкі прыносяць значныя прыбыткі трымальнікам абліграцый. Да 1940 года дзяржава выплаціла ў выглядзе процантаў выйгрышаў (уключаючы каштоўнасць пагашаных абліграцый) каля 6,5 мільярда рублёў. Гэтыя прыбыткі трывала ўвайшлі ў бюджэт працоўных.

З дастатковай яскравасцю гэта ілюстрыруюць пісьмы працоўных. Вось апавядае ў сваім пісьме старэйшы кантралёр закройнага корпуса маскоўскай фабрыкі „Парыжская Комуна" тав. Фельдман.

„Я вельмі часта выйгрываю па пазыках. У агульнай складанасці выйграў каля трох тысяч рублёў. Я ўвёў для сябе як правіла — на значную частку выйгрыша набываць абліграцыі. Мне 60 год, але я поўны сіл і працую нароўні з маладымі. Гэта таму, што наша праца стала радаснай"...

Стаханаўка другога загатоўчага пункта піша: „Мы добра ведаем, што, аддаючы частку сваіх сродкаў дзяржаве, мы з ліхвой атрымаем іх назад у выглядзе выйгрышаў, а таксама ў выглядзе ўсё паляпшаючагася добрабыту працоўных, умацавання магутнасці соцыялістычнай радзімы. Па пазыках я выйгрывала некалькі разоў. Выйгрывалі таксама мой муж і дачка"...

Совецкая дзяржава акуратна выконвае ўзятыя на сябе абавязацельствы па выпушчаных пазыках. Тыражы праводзяцца дакладна ва ўстаноўленыя тэрміны. Асаблівыя клопаты праяўляюцца ў адносінах да трымальнікаў абліграцый. Урад прымае ўсе меры да таго, каб кожны з іх своечасова і поўнасцю атрымаў прыбыткі, якія прычытаюцца па пазыках.

На 1940 год намечан план далейшага развіцця народнай гаспадаркі, культуры, умацавання абароназдольнасці радзімы. Зацверджаны VI Сесіяй Вярхоўнага Совета дзяржаўны бюджэт поўнасцю забяспечвае фінансіраванне гэтага плана. Як і ў мінулыя годы совецкія пазыкі павінны адыграць вялікую ролю ў выкананні народна-гаспадарчага плана.

СУПРОЦЬ ДЭЗАРГАНІЗАТАРАЎ ПРАДПРЫЕМСТВА

(Гутарка з Народным Камісарам Юстыцыі СССР тав. Рычковым)

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР ад 26 чэрвеня 1940 года „Аб пераходзе на 8-гадзінны рабочы дзень, на 7-дзённы рабочы тыдзень і аб забароне самавольнага ўходу рабочых і служачых з прадпрыемстваў і ўстаноў" з'яўляецца дакументам выключнай палітычнай важнасці.

Совецкі народ з вялікім задавальненнем сустрэў указ, бо ён адпавядае штодзённым інтарэсам усяго насельніцтва нашай краіны. Мільёны працоўных СССР поўнасцю адабрылі гэты акт мудрэйшага органа совецкай улады.

Дакладнае і няўхільнае правядзенне ў жыццё прадугледжаных ва ўказе мерапрыемстваў будзе мець агромаднае значэнне для далейшага ўмацавання гаспадарчай і абароннай магутнасці совецкай дзяржавы.

На судовыя органы ўскладзена адказная задача. Яны павінны ажыццяўляць усе меры барацьбы з лятунамі, прагульшчыкамі і дэзарганізатарамі вытворчасці. Усе работнікі суда абавязаны пагэтаму грунтоўна падрыхтавацца да гэтай работы, старанна вывучыўшы Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР.

Наркамюст СССР накіроўвае на перыферыю 25 адказных работнікаў Наркамата, членаў Вярхоўных судоў СССР і РСФСР. Яны дапамогуць мясцовым судовым органам правільна арганізаваць барацьбу з дэзарганізатарамі вытворчасці.

Артыкул 6 Указа прадугледжвае прыцягненне да судовай адказнасці дырэктароў прадпрыемстваў і начальнікаў устаноў за ўхіленне ад аддання суду асоб, віноўных у самавольным уходзе з прадпрыемства і ўстановы, асоб, віноўных у прагулах без уважлівых прычын, а таксама за прыняцце на работу ўкрываючыхся ад закона асоб, самавольна ўшоўшых з прадпрыемства ці ўстановы. Народны Камісарыят Юстыцыі Саюза ССР прапанаваў судовым органам кваліфікаваць гэтыя нарушэнні як злоўжыванне ўладай або бяздзейнічанне ўлады па арт. 109 і 111 крымінальнага кодэкса РСФСР і па адпаведных кодэксах Саюзных Рэспублік.

Прыгаворы судоў па справах аб самавольным уходзе рабочых і служачых з прадпрыемстваў і ўстаноў, па справах аб прагулах без уважлівых прычын павінны прыводзіцца ў выкананне неадкладна.

Наркамюст СССР звяртае асаблівую ўвагу народных суддзяў на правільную арганізацыю судовых працэсаў аб самавольным уходзе рабочых і служачых з прадпрыемстваў ці устаноў, а таксама аб прагулах. Гэтыя справы павінны разглядацца выездам суда на прадпрыемствы ці ўстановы

І. Ф. Лочмель

Вызваленне Беларусі ад белапольскіх акупантаў*)

Наступленне белапалякаў на Совецкую Беларусь у 1919-1920 г.г.

Барацьба за ўмацаванне БССР

Маладая Беларуская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка пры брацкай дапамозе РСФСР, пад кіраўніцтвам ЦК РКП(б), з пачатку 1919 г. прыступіла да работы па арганізацыйна-гаспадарчаму і палітычнаму ўмацаванню краіны і арганізацыі ўзброеных сіл для абароны рэспублікі. Імперыялістычная Антанта ў гэты час рыхтавала камбінаваны паход на Краіну Советаў. Большэвікам Беларусі прыходзілася перамагаць велізарныя цяжкасці. Заклятыя ворагі беларускага народа — буржуазныя нацыяналісты, трацкісты, бундаўцы і іншыя імкнуліся адарваць Беларусь ад агульнага фронта совецкіх рэспублік і прадаць яе ў каланіяльнае рабства імперыялістам Антанты.

Пад кіраўніцтвам ленінска-сталінскага ЦК большэвікі Беларусі выкрылі ўсе прошукі ворагаў і вялі работу па ваеннаму і гаспадарчаму ўмацаванню рэспублікі.

У мэтах згуртавання сіл у барацьбе супроць унутранай і знешняй контррэволюцыі вясной 1919 г. было праведзена аб'яднанне Беларускай Совецкай Рэспублікі з Літоўскай Рэспублікай у адну Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку.

Першы Усебеларускі З'езд Советаў па пытанню аб аб'яднанні ўнес наступную пастанову: „Разумеючы неабходнасць хутчэйшага разгрому белагвардзейскага беларуска-літоўскага ўрада і ўлічваючы суцэльнасць сваіх эканамічных інтарэсаў, Усебеларускі з'езд Советаў, у поўнай згодзе з намерамі і прапановамі літоўскага Совецкага ўрада, пастанаўляе: прызнаць неабходным неадкладнае зліццё Беларускай Совецкай Рэспублікі з Літоўскай Совецкай Рэспублікай у адзіную Беларуска-Літоўскую Рэспубліку".

Аб'яднанне рэспублік было практычна ажыццяўлёна ў пачатку сакавіка 1919 г. Створан быў адзіны ЦВК ССР Літвы і Беларусі і адзіны ўрад. Сталіцай аб'яднанай рэспублікі быў г. Вільна, а затым, пасля захопу яго белапалякамі, з красавіка месяца — г. Мінск.

З 8 сакавіка ў Вільне адбыўся аб'яднаны з'езд комуністычнай партыі Літвы і Беларусі. Выбран быў адзіны ЦК КП(б) Літвы і Беларусі. Комуністычнай партыі і працоўным масам аб'яднанай рэспублікі прадстаяла сур'ёзная і цяжкая барацьба супроць мясцовай буржуазна-нацыяналістычнай контррэволюцыі і наступаўшай буржуазна-памешчыцкай Польшчы.

Першы і другі паходы Антанты на Совецкую Расію

Вясной 1919 года Антанта прадпрыняла свой першы камбінаваны паход супроць Совецкай краіны. План першага паходу ўключаў сумеснае наступленне з усіх бакоў: Калчака—з усходу, Дзенікіна—з поўдню, Польшчы—з захаду, Юдзеніча— з паўночнага захаду і змешаных атрадаў англійскіх інтэрвентаў і белагвардзейцаў у Туркестане і Архангельску. Цэнтрам удара быў Калчак, які, сабраўшы ў Сібіры велізарную армію, у сакавіку 1919 г. перайшоў у агульнае наступленне і ў красавіку ўжо пагражаў Самары, Сімбірску і Казані. Совецкая Расія знаходзілася ў цяжкім становішчы. Яна была адрэзана ад хлебных і паліўных раёнаў, акружана кальцом контррэволюцыі і вымушана была змагацца на шасці франтах. Прасоўванне Калчака на ўсходнім фронце стварыла грозную небяспеку для рэспублікі Советаў. Цэнтральны Камітэт РКП(б), прызнаючы ўсходні фронт асноўным, мабілізаваў усе сілы партыі, рабочага класа і сялянства для разгрома Колчака. Па закліку партыі на ўсходні фронт з усіх канцоў краіны накіраваліся комуністы, комсамольцы і рабочыя. Беларусь таксама паслала тысячы лепшых сыноў на калчакоўскі фронт, дзе рашаўся лёс рэволюцыі. У красавіку 1919 г. Чырвоная Армія пад кіраўніцтвам таварышоў Фрунзе і Куйбышэва нанесла Калчаку рашучае паражэнне, і калчакоўская армія пачала адступаць. Першы паход Антанты быў разгромлен.

Восенню 1919 г. Антанта прадпрыняла другі, таксама камбінаваны паход супроць Совецкай Расіі (Дзенікін, Польшча, Юдзеніч, і іншыя). Цэнтр цяжару паходу ляжаў на гэты раз на поўдні, у раёне дзейнасці Дзенікіна. Да палавіны кастрычніка Дзенікін захапіў Украіну, узяў Орол і падыходзіў да Тулы. Белыя набліжаліся да Масквы. Совецкая Расія зноў перажывала крытычны момант. „Партыя забіла трывогу і заклікала народ да адпору. Ленін даў лозунг: „Усе на барацьбу з Дзенікіным". Натхняемыя большэвікамі рабочыя і сяляне напружылі ўсе сілы, каб разграміць ворага". („Кароткі курс гісторыі ВКП(б)", стар. 227). Працоўныя Беларусі разам з рускім рабочым класам і працоўнымі другіх нацыянальнасцей змагаліся на ўсіх франтах грамадзянскай вайны, абараняючы заваёвы Кастрычніцкай рэволюцыі.

Пад непасрэдным кіраўніцтвам таварыша Сталіна, які распрацаваў геніяльны план контрнаступлення, Дзенікін да пачатку 1920 г. быў разбіт. Другі паход Антанты закончыўся таксама паражэннем.

У той час, калі рэспубліка Советаў галоўнейшыя свае сілы мабілізавала на асноўныя—усходні і пазней паўднёвы—фронты, панская Польшча, выконваючы заданне Антанты, а таксама праследуючы свае ўласныя імперыялістычныя мэты, пачала наступленне на Літву і Беларусь. Як вядома, Польшча атрымала сваю незалежнасць у выніку перамогі Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай рэволюцыі. Урад Совецкай Расіі, верны прынцыпам ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, безагаворачна прызнаў права польскага народа на самавызначэнне. Але пры дапамозе нямецкіх акупантаў і соцыял-здраднікаў у Польшчы захапілі ўладу буржуазія і памешчыкі. Яны арганізавалі ўзброеную сілу контррэволюцыі — польскіх легіянераў на чале з Пілсудскім. Антанта, выстаўляючы Польшчу ў якасці жандарма супроць Совецкай Расіі, узмоцнена снабжала яе грашыма, зброяй і снаражэннем. За час з лістапада 1918 г. да пачатку 1920 года Польшча атрымала ад Антанты 185 тысяч вінтовак, 5 тысяч станкавых і ручных кулямётаў, 120 танкаў, 300 гармат, 135 самалётаў і інш. З красавіка 1920 года і да канца вайны Антанта яшчэ прадаставіла Польшчы 2800 кулямётаў, 1500 гармат, 520 мільёнаў патронаў і інш.

Польскія паны і імперыялістычная буржуазія будавалі шырокія заваёўчыя планы: аўладаць Літвой, Беларуссю, Украінай, а ў выпадку ўдачы — захапіць і рускія землі, задушыць совецкую ўладу і надзець панска-капіталістычнае ярмо на плечы беларускага і украінскага народаў. Выгнаныя з Беларусі Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай рэволюцыяй польскія паны марылі аб звароце страчанай зямельнай уласнасці і ўлады над беларускімі і украінскімі сялянамі.

На старонках польскага буржуазнага друку адкрыта выказваліся шырокія імперыялістычныя планы стварэння вялікай Польшчы „ад мора да мора". Антанта з свайго боку падаграявала захватніцкія апетыты польскіх імперыялістаў.

У пачатку 1919 г. на заходнім фронце чырвоных войск было мала. Добра ўзброеныя белапольскія войскі, карыстаючыся велізарнай колькаснай перавагай, прасоўваліся ўперад, не гледзячы на гераічнае супраціўленне совецкіх войск. У сакавіку месяцы белапалякі акупіравалі значную частку Гродненскай губерні, а ў пачатку красавіка ўступілі ў межы Віленскай губерні. У ноч на 17 красавіка вялікая група белапалякаў нечакана напала на г. Ліду і пасля ўпартага бою заняла гэты важны чыгуначны вузел. Белапалякі падышлі да г. Вільні. З выключным гераізмам чырвонаармейцы, комуністы, комсамольцы і рабочыя абаранялі горад ад насяду ўшых белапольскіх полчышч. Тры дні адбываліся непарыўныя крывапралітныя баі. 19 красавіка польскія кавалерысты занялі частку горада. У той-жа дзень белапалякамі з Ліды на Вільню былі перакінуты новыя падмацаванні. Упартыя баі адбываліся на вуліцах горада. Сілы былі няроўныя, і гераічнае супраціўленне абаронцаў горада было зломлена. 21 красавіка белапалякі поўнасцю аўладалі г. Вільнай.

Арганізацыя адпору наступленню ворага

Захапіўшы Вільню, белапалякі наступалі далей у напрамку на Свянцяны, Маладзечна і на Баранавічы. 10 мая белапалякі занялі Смаргон, 16 мая —Нова-Свянцяны. Совецкі ўрад Літоўска-Беларускай Рэспублікі ў красавіку месяцы ўвёў ваеннае становішча. У мэтах канцэнтрацыі ўсіх мерапрыемстваў па абароне створан быў совет абароны. Уся ўвага партыі, урада і працоўных мас сканцэнтравана была на пытаннях абароны рэспублікі. На дапамогу мужна біўшымся часцям Чырвонай Арміі адна за другой праведзены былі мабілізацыі комуністаў.

Ленінскі комсамол Беларусі таксама правёў мабілізацыю сваіх членаў. Цэнтральны камітэт комсамола Літвы і Беларусі 9 мая вынес пастанову аб мабілізацыі 20 процантаў членаў усіх арганізацый комуністычнага саюза моладзі для неадкладнай адпраўкі на фронт і аб узмацненні ваеннага навучання астатніх членаў з тым, каб „па першаму закліку совецкай улады быць гатовымі стаць у рады Чырвонай Арміі на барацьбу з усімі ворагамі рэволюцыі".

Цэнтральны совет профсаюзаў Беларусі аб'явіў мабілізацыю рабочых і служачых. Рабочыя і служачыя горача адгукнуліся на заклік партыі і профсаюзаў.

Сяляне добраахвотна ўступалі ў рады Чырвонай Арміі, ішлі ў партызанскія атрады. Газета „Звезда" у маі 1919 г. паведамляла: „Сяляне валасцей Загародскай, Дабраслаўскай, Лагышанскай і Целяханскай улілісяў ў партызанскія атрады і адбіваюць націскі польскіх банд. Штодзённа прыбываюць у Лунінец добраахвотнікі для накіравання іх у адпаведную часць Чырвонай Арміі".

Карыстаючыся тым, што ў поўдню на сэрца Совецкай рэспу-

*) Працяг. Пачатак гл. у № 147

Разгарнуць падрыхтоўку да ўборкі ўраджаю

Больш тыдня таму назад наш калгас прыступіў да сенаўборкі. Усе працаздольныя калгаснікі, занятыя на сенакашэнні, гараць адным жаданнем — у самы сціслы тэрмін і добраякасна выкасіць і ўбраць вызначаную калгасу сенажаць плошчай у 315 гектараў. Скасіўшы канюшыну і штучныя травы, мы распачалі касьбу траў. Скошанае і прасушанае сена звозіцца ва ўпоў абсталяваныя клуні.

Для занятых на сенаўборцы калгаснікаў праўленне арганізавала палепшанае харчаванне. У доме былога асадніка днямі заканчваецца абсталяванне дзіцячых ясляў.

Адным з істотных недахопаў патрэбна адзначыць тое, што ва ўсіх трох брыгадах да гэтага часу не разгорнута соцыялістычнае спаборніцтва.

Не вядома, чаму ў калгасе зацягваюць з падрыхтоўкай да ўборачнай кампаніі. Дагэтуль не складзен план уборкі ўраджаю. Вельмі марудна ідзе рамонт сельскагаспадарчага інвентара. За ўвесь час адрамантавана толькі 10 вазоў, прычым палове з іх зроблен дробны, назначны рамонт. Ніхто не клапоціцца аб тым, каб набыць недастаючую колькасць сярпоў і другога ўборачнага інвентара.

Час не чакае. Хутка наступіць рашаючы перыяд барацьбы за высокі сталінскі ўраджай — уборачная кампанія. Праўленню калгаса трэба ўлічыць недахопы і зараз-жа разгарнуць падрыхтоўку да ўборкі ўраджаю.

В. Д. Чэпко,
калгас „Зара",
Бярозаўскага раёна.

Нашы перадавікі

За нашай сельскагаспадарчай арцеллю „Парыжская комуна", членам якой з'яўляюся я, замацаван зямельны масіў плошчай больш 612 гектараў, у тым ліку 198,60 гектараў сенажаці. Для таго, каб лепш падрыхтавацца і правесці ўборку ўраджаю, мы рашылі хутчэй закончыць сенакашэнне. Спачатку мы прыступілі да касьбы сеяных і балотных траў. Трыма звеннямі, якія заняты на ўборцы гэтых траў, ужо скошана 60 гектараў.

У передавых радах на сенаўборцы ідуць лепшыя стаханаўцы калгаса тт. Сацюк Фёдар, Бучыльскі, Жылак, Тарасюк, Сацюк Міхаіл, Скорык і другія. Сеяных траў яны штодзённа скашываюць па 0,60 гектара, лугавых і сухадольных па 0,76—0,79 гектара.

Незанятыя на сенаўборцы калгаснікі дзейна рыхтуюцца да ўборачнай кампаніі, рамантуюць сельскагаспадарчы інвентар, падрыхтоўваюць амбары і г. д.

Да пачатку ўборкі ўраджаю ў калгасе адчыняцца дзіцячыя яслі.

Ф. Н. Бышко,
рэдактар насценнай газеты

Спартыўнае свята школьнікаў

Выхадного дня—30 чэрвеня—моладзь горада Брэста чакала з нецярплівасцю. У гэты дзень адбылося дзіцячае спартыўнае свята, прысвечанае заканчэнню навучальнага года. Мерапрыемства важнае і каштоўнае. Патрэбна была толькі сур'ёзная і прадуманая падрыхтоўка, чаго, да рэчы сказаць, недаставала.

Настаў доўгачаканы дзень. Яшчэ з ранку па прасторнаму полю стадыёна бегаў з аднаго канца ў другі галоўны суддзя спартыўных спаборніцтваў тав. Фёдараў: ён прыводзіў у гатоўнасць стадыён. На свята з'явіўся першым калектыў вучняў школы № 10, прышоўшы на поўгадзіны пазней назначанага часу. Настаўніца школы, акінуўшы вачыма пустыннае поле, звярнулася да галоўнага суддзі:

—Калі пачнецца парад?

Паследваў адказ:

—Не спяшайцеся, хутка пачнем...

Праз 10—15 мінут сталі прыбываць вучні другіх школ. Але ім таксама давялося чакаць пачатку. Некаторыя з іх дакладна і не ведалі распарадку на стадыёне, калі і якія пачнуцца спаборніцтвы. Аб гэтым, як відаць, не паклапаціўся своечасова гарадскі камітэт фізкультуры і кіраўнікі школ.

Што датычыцца гарадского аддзела народнай асветы, то ён звёў сваю ролю да пасіўнага наглядальніка: „А мо абыйдуцца і без нас." Ні ў падрыхтоўцы, ні ў правядзенні самага свята ніхто з аддзела народнай асветы, пачынаючы ад загадчыка тав. Барысава і канчаючы яго работнікамі, не прынялі неабходнага ўдзелу. Выкарыстоўваючы безадказныя адносіны да важнейшай справы гарадского аддзела народнай асветы, асобныя школы, як № 15 (дырэктар Рабоўскі), 23 (дырэктар Цыганкоў), 22 і другія зусім не з'явіліся для ўдзелу ў правядзенні свята.

Гарадскі камітэт комсамола ў гэты дзень „умудрыўся" правесці другія мерапрыемствы, аддаўшы перавагу адкрыццю гарадского піонерлагера. Ніхто з яго работнікаў не прымаў удзелу ў правядзенні школьнага спартыўнага свята.

Два дні праходзілі спартыўныя спаборніцтвы, якія далі выдатныя вынікі. Вучні—фізкультурнікі паказалі высокае майстэрства па многіх відах спорта.

Першакамандное месца ў спаборніцтве сярэдніх школ заняла школа № 21, другое—школа № 60; з няпоўных сярэдніх школ і дзіцячых дамоў першае месца занялі дзіцячы дом № 2 і школа № 2. Па асобных відах спорта—ігра ў валейбол, баскетбол, эстафета на 4×100 м. таксама першае месца атрымала 21 школа. Індывідуальна ў спаборніцтве занялі першае месца: па прыжках у вышыню з разбегу тт. Балевіч, Окаловіч (21 школа), Фёдарава (20 школа); па прыжках у даўжыню—тт. Касёнюк (20 школа), Клюкоўская (21 школа); па мятанню гранаты—тт. Клешко (21 школа), Неліповіч, Фёдарава, Барташ, па мятанню дыска—тт. Блохаў, Фёдарава, Савіцкі; па бегу на 60—100 метраў тт. Стакулевіч, Кашэковіч, Мінц, Казлоўскі; на 300 метраў т. Мінц, на 500 метраў тт. Стапулевіч, Казлоўскі; на 800 метраў т. Жукоўскі, па мятанню кап'я першае месца заняла тав. Усціновіч (20 школа).

На стадыёне праведзен парад удзельнікаў спартыўных спаборніцтваў, у якім прыняла ўдзел 350 чалавек.

Позна вечарам 1 ліпеня закончыліся спартыўныя спаборніцтвы вучняў школ горада. Яны паказалі вялікую цягу навучаючыхся да совецкага спорта, уменне з майстэрствам выконваць спартыўныя нумары.

Г. Паўлаў.

Выступленне Брэсцкай дзіцячай гімнастычнай школы на дзіцячым фізкультурным святе.

Не пакладаючы рук працаваць на карысць соцыялістычнай радзімы

Мы, рабочыя і работніцы, перажываем радасныя дні. Толькі 9 месяцаў нас аддзяляюць ад тых дзён, калі Чырвоная Армія вызваліла наш народ з-пад ярма польскіх памешчыкаў і капіталістаў. Як многа ўжо заваявана! Асабліва шчасліва сябе адчувае жанчына заходніх абласцей, якая скінула з сябе кайданы рабства, заняла належнае месца па вытворчасці, ва ўсім грамадскім жыцці.

З 10-гадовага ўзросту я папала ў крывавыя лапы эксплаататараў. І толькі з устанаўленнем совецкай улады адчула сябе чалавекам. 7 месяцаў таму назад я паступіла ў галоўныя вагонныя майстэрні, авалодала такарным станком і, як адзначаюць таварышы па рабоце, нядрэнна працую. Працую з радасцю і таму работа спорыцца. Няма такога дня, каб я не выконвала сваёй нормы. За апошнія 17 дзён выканала план у сярэднім больш чым на 200 процантаў.

З вялікім уздымам я, як і ўсе нашы рабочыя, сустрэла указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на васьмігадзінны рабочы дзень, каб зрабіць нашу краіну яшчэ больш магутнай і багатай. Да выдання ўказа я працавала па 6 гадзін у суткі. Цяпер працую 8 гадзін. Першыя два дні работы па-новаму паказалі, што наша моладзь, якая на працягу многіх год ад зары да зары гнула спіну па эксплаататараў, лёгка можа працаваць на сваю соцыялістычную дзяржаву па 8 гадзін. 27 чэрвеня я, папрацаваўшы 8 гадзін, выканала норму на 149 процантаў, а 28 чэрвеня — на 215 процантаў. На гэтым не супакоюся і буду дамагацца далейшага павышэння прадукцыйнасці працы.

Пасля 8 гадзін работы нам застаецца яшчэ дастаткова часу для вучобы, адпачынку і грамадскай работы.

Я з чэсцю выконваю даручэнні, дапыя мне ленінска-сталінскім комсамолам: працую рэдактарам насценнай газеты механічнага цэха, работаю агітатарам на былым выбарчым участку, дзе правяла ўжо 2 занятак.

Як я магу не быць удзячнай нашай радзіме, якая акружыла мяне мацярынскай ласкай і ўзняла на небывалую вышыню?

Я абяцаю таварышу Сталіну, што да канца свайго жыцця буду не пакладаючы рук працаваць для працвітання нашага Совецкага Саюза. І калі гэтага патрабуе партыя, калі загадае наш Сталін заменю свой такарны станок на баявую зброю і [illegible] з усім совецкім народам буду абараняць недатыкальнасць вялікай краіны соцыялізма.

Оўчарэк Ольга,
токар галоўных вагонных майстэрняў.

Работа па-новаму

Зварот пленума ВЦСПС і Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на васьмігадзінны рабочы дзень і на семідзённы рабочы тыдзень і аб забароне самавольнага ўхода рабочых і служачых з прадпрыемстваў і ўстаноў выклікалі вялікі вытворчы ўздым сярод рабочых паравознага дэпо і вагоннага ўчастка станцыі Брэст.

Адбыўшаяся 29 чэрвеня г. г. вытворчая нарада намеціла канкрэтныя мерапрыемствы па правядзенню ў жыццё Указа Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР, па паднятцю прадукцыйнасці працы і ўшчыльненню рабочага дня. Усе пункты агляду вагоннага ўчастка пераведзены на трохзменны графік. Дзякуючы гэтаму вызвалена звыш 30 рабочых розных кваліфікацый, якія будуць заняты на іншых работах.

На аснове разгортвання стаханаўскага-крывапосаўскага руху і няўхільнага правядзення ў жыццё Ўказа Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР вагоннікі скарацілі час на прыёмку паяздоў паяздными майстрамі з двух гадзін да 45 мінут.

Рабочыя паравознага дэпо і вагоннага ўчастка абавязаліся сустрэць дзень чыгуначнікаў перавыкананнем вытворчага плана і поўнай ліквідацыяй маючыхся недахопаў у рабоце.

В. Іпаліта ў.

Лесаруб-стаханавец

Канстанцін Іосіфавіч Багдановіч на Ружанскі лесапункт паступіў з вёскі Калазубы, Калазубскага сельсовета. З першых дзён работы на лесапункце ён старанна ўзяўся за аўладанне тэхнікай сваёй справы, за разгортванне стаханаўскага руху.

Працуючы ў якасці сталага лесаруба, Багдановіч штодзённа паказвае высокую культуру і прадукцыйнасць працы, з дня ўдзень перавыконвае нормы выпрацоўкі.

Стаханаўская работа лесаруба высока аплачваецца. За перыяд з 1 красавіка па 15 чэрвеня 1940 года Багдановіч атрымаў ад дзяржавы адных толькі прэміяльных надбавак 168 рублёў і 60 капеек.

Прыкладу стаханаўскай работы лесаруба Багдановіча павінны следваць усе лесарубы лесапункта.

І. Булатоўскі
начальнік Ружанскага лесапункта,
Косаўскага леспрамгаса.

На рацэ Буг. (Нікалаеў)
Фота-кліша ТАСС.

Адкрыццё піонерскага лагера

30 чэрвеня адбылося ўрачыстае адкрыццё Брэсцкага гарадского піонерскага лагера. Яшчэ зранку сюды, у лагер, прыбылі госці— бацькі адпачываючых, каб убачыць як радасна адпачываюць, набіраюцца сіл і энергіі іх дзеці.

Пасля смачнага і сытнага абеда у 6 гадзін вечара дзеці роўнай шарэнгай пастроіліся на лінейкі. Начальнік лагера таварыш Радзевіч кароткай прамовай аб'яўляе ўрачыстае адкрыццё лагера. Дзяцей вітае з радасным святам, днём адкрыцця лагера, сакратар гарадского камітэта комсамола.

К свайму святу дзеці разам з піонерважатымі падрыхтавалі касцёр. У 9 гадзін вечара запалілі касцёр [illegible]. Вакол яго па атрадам весяліліся дзеці: спявалі, дэкламіравалі, танцавалі.

У лагеры добра арганізаван досуг. Тут кожны дзень культурна і весела праводзяць свой час дзеці.

Але ў рабоце лагера ёсць і свайго рода недахопы. У жылых пакоях незаўсёды чыста. Дрэнна і з медыцынскім абслугоўваннем: на ўвесь лагер толькі адзін урач, няма медсясцёр.

Арцем'еў.

Помнік „Вызвалення працоўных Заходняй Беларусі з-пад панскага прыгнёту".

ПОРАЗАЎ. На агульным сходзе сялян вёскі Канюхі, Пандроскага сельсовета, Поразаўскага раёна, комсамольская арганізацыя ўзняла пытанне аб пабудове ў вёсцы помніка „Вызвалення працоўных Заходняй Беларусі ад панскага прыгнечання" Сяляне аднадушна падтрымалі ініцыятыву комсамольскай арганізацыі.

Увесь неабходны для помніка будаўнічы матэрыял і сродкі ўжо сабраны. У бліжэйшы час сяляне вёскі Канюхі прыступяць да яго будаўніцтва.

Л. Канаваленка,

блікі — Маскву чорнай хмарай насоўваліся полчышчы Дзенікіна, польскія інтэрвенты з пачатку ліпеня ўзмацнілі націск на заходнім фронце і дабіліся прарыва ля Аляхновіч. Прарыў быў хутка ліквідаваны, але фронт наблізіўся да Мінска. Пала Маладзечна, а затым Радашковічы. У горадзе чутна стала артылерыйская канонада. На подступах да Мінска ішлі ўпартыя баі. У раёне Маладзечна — Мінск непрарыўныя баі працягваліся 39 дзён (з 1.VII па 8.VIII). Белапольскім акупантам удалося 28 ліпеня прарвацца і захапіць Ізяслаўль, Цёмкаў - Гарадок і другія пункты. Вораг падышоў да Мінска на адлегласць 12 кілометраў. Апошнія 12 дзён (з 28.VII па 8.VIII) баі адбываліся пад самым Мінскам. Артылерыйскі і кулямётны агонь у гэтыя дні амаль не спыняўся, праціўнік засыпаў горад непрарыўным градам снарадаў. Дрэнна апранутыя, поўгалодныя, толькі што прышоўшыя ад станка і сахі, не прывыкшыя да баявой абстаноўкі, чырвоныя байцы геройскі адбівалі націск колькасна большых, добра ўзброеных, сытых, абутых і адзетых Антантай польскіх легіянераў. Бліжэйшыя да Мінска вёскі— Пыльвіца Паперня і інш. некалькі разоў пераходзілі з рук у рукі.

У пачатку жніўня да палякаў прыбыла вялікае падмацаванне—часці пад камандваннем Даўбор-Мусніцкага. Не здолеўшы ўзяць Мінск у адкрытым баю, легіянеры абходнымі шляхамі падышлі ўшчыльную да горада. Раніцой 8 жніўня бой адбываўся ўжо ў прадмесцях горада. Каб даць магчымасць закончыць эвакуацыю ўстаноў і маёмасці, Чырвоная Армія, напружваючы ўсе сілы, абараняла прадмесці. З вялікімі затратамі праціўнік прасоўваўся ад квартала да квартала, і толькі ў 6 гадзін вечара аўладаў горадам. Чырвоная Армія адступала на новыя пазіцыі. Праціўнік працягваў ярасна наступаць. Чырвоныя войскі з упартымі баямі, абараняючы кожную пядзь совецкай зямлі, адступілі за раку Бярэзіну. Белапалякі ў жніўні захапілі Слуцк, Ігумен (Чэрвень), занялі Нова-Барысаў і 29 жніўня аўладалі Бабруйскам.

Белапольскім панам ужо мярэшчыўся пераможны паход за Бярэзіну — на Смаленск і Маскву. Польскае камандаванне намеціла план прарыва чырвонага фронта ля Бабруйска і захопу важнейшых стратэгічных пунктаў — чыгуначных вузлоў Калінкавічы і Гомель. Сканцэнтраваўшы буйныя сілы ля Бабруйска, праціўнік пераправіўся праз Бярэзіну і некалькі прасунуўся уперад, але фронта прарваць яму не ўдалося. Пад кіраўніцтвам таварышоў Сталіна і Орджанікідзе Чырвоная Армія і беларускі народ далі рашучы адпор праціўніку.

У ліпені 1919 г. партыя прыслала на заходні фронт бліжэйшага саратніка Леніна і Сталіна— Серго Орджанікідзе, які прызначан быў членам Рэўваенсовета 16 арміі, якая гераічна білася на заходнім фронце. Таварышы Сталін і Орджанікідзе распрацавалі стратэгічны план разгрому белапольскіх часцей, якія спрабавалі прарвацца праз Бярэзіну. Пад кіраўніцтвам таварышоў Сталіна і Орджанікідзе была праведзена велізарная палітыка-выхаваўчая работа як у часцях Чырвонай Арміі, так і сярод насельніцтва. Яны мабілізавалі ўсе наяўныя сілы Чырвонай Арміі і лепшых сыноў беларускага народа для ажыццяўлення намечанай імі бліскучай аперацыі. Сталінскі стратэгічны план аперацыі выкладзен быў у загадзе камандуючага заходнім фронтам, які падпісаў таварыш Сталін.

„Праціўнік, — гаворыцца ў загадзе, — пераправіўшыся праз Бярэзіну ў раёне Бабруйска, адкінуў нашы часці, якія прыкрывалі гэты ўчастак ракі на ўсход і паўднёвы ўсход і працягвае развіваць свой поспех як у напрамку на Рагачоў і Жлобін, так і на Рэчыцу, у абход Мазырскага ўмацаванага раёна. З прычыны стварыўшайся пагрозы для Гомельскага чыгуначнага вузла, які мае вялікае стратэгічнае значэнне, я рашыў сканцэнтраваць магчыма большыя сілы ў раёне Магілева, разбіць бабруйскую групу праціўніка, панёсшы ёй удар ва фланг і тыл".

Гэтая аперацыя па разгрому бабруйскай групы праціўніка была ажыццяўлёна пад непасрэдным кіраўніцтвам таварыша Орджанікідзе. Небяспека прарыву ля Бабруйска і захопу праціўнікам важнейшых стратэгічных пунктаў была ліквідавана.

У адпаведнасці з указаннямі таварыша Сталіна Серго Орджанікідзе разработаў дэтальны план абароны ўсёй лініі фронта па рацэ Бярэзіне, якую займала 16 армія. У аператыўным загадзе № 155 таварыш Орджанікідзе лінію фронта размеркаваў на баявыя ўчасткі, дакладна вызначыў галоўныя пункты абароны. Кожнаму падраздзяленню былі даны ясна акрэсленыя заданні.

Пасля няўдалай спробы прарвацца ля Бабруйска польскае камандванне паставіла задачай зрабіць прарыў ля Барысава, куды да канца жніўня і былі сцягнуты буйныя сілы. Канцэнтраваным ударам белапалякам удалося пераправіцца праз Бярэзіну і захапіць Барысаў. Стварылася сур'ёзная небяспека. Таварыш Орджанікідзе рашыў ва што-б ні стала вярнуць Барысаў і адкінуць белапалякаў за Бярэзіну. Палявы штаб 16 арміі знаходзіўся на станцыі Прыяміна, у 20 кілометрах ад Барысава. Перш за ўсё трэба было атрымаць дакладныя звесткі аб размяшчэнні і сілах праціўніка, таму што паступаўшыя звесткі былі блытаныя і няпоўныя. Серго Орджанікідзе асабіста ідзе ў разведку. У цёмную ноч таварыш Орджанікідзе разам з членамі Барысаўскага рэўкома і некалькімі чырвонаармейцамі з вінтоўкай у руках праніклі глыбока ў тыл ворага, дасягнулі прадмесцяў Барысава і дакладна ўстанавілі колькасць сіл праціўніка і яго размяшчэнне. Праз два дні Серго Орджанікідзе павёў часці Чырвонай Арміі ў наступленне. Ва ўпартым баю быў узят Барысаў, а праціўнік адкінут за Бярэзіну.

Далейшае наступленне белапалякаў было прыпынена. Фронт стабілізаваўся ўздоўж лініі ракі Бярэзіны і ў такім становішчы заставаўся да вясны 1920 г.

Трэці паход Антанты

Атрымаўшы невялікую перадышку да пачатку 1920 г., Совецкая рэспубліка імкнулася да ўстанаўлення міру, каб хутчэй прыступіць да гаспадарчага будаўніцтва. Пагэтаму Совецкі ўрад неаднакратна прапанаваў Польшчы пачаць перагаворы з мэтай папярэджання вайны і заключэння міру. У імкненні пазбегнуць новых пялічоных бедстваў, афяр і разбурэнняў Совецкі ўрад згадзіўся прызнаць мяжой устанавіўшуюся да таго часу лінію фронта. „Вырашэнне пытання аб Беларусі, — пісаў В. І. Ленін, — мы меркавалі не сілай зброі, а выключна толькі шляхам развіцця барацьбы ўнутры Польшчы" (Ленін том XXV, стар. 398).

Совет Народных Камісараў РСФСР у звароце да ўрада Польшчы і польскага народа ад 28 студзеня 1920 г. заявіў, што палітыка РСФСР у адносінах Польшчы, выходзячы не з выпадковых, часовых, ваенных або дыпламатычных камбінацый, а з непарушнага прынцыпа нацыянальнага самавызначэння, бязумоўна і безагаворачна прызнавала і прызнае незалежнасць і суверэннасць польскай рэспублікі і гэта прызнанне з першага моманту ўтварэння незалежнай польскай дзяржавы кладзе ў аснову ўсіх сваіх адносін да Польшчы". Далей Совет Народных Камісараў заявіў, што „чырвоныя войскі не пераступяць цяперашняй лініі беларускага фронта, якая праходзіць паблізу наступных пунктаў: Дрыса, г. Дзісна, г. Полацк, г. Барысаў, мястэчка Парычы, станцыя Белакаровічы".

Але Польшча адхіліла ўсе мірныя прапановы Совецкага ўраду; яна імкнулася да вайны. Пілсудскі, фактычны глава польскага ўраду, разлічваў, што зморапыя ў баях з Калчаком і Дзенікіным чырвоныя войскі не вытрымаюць наступлення добраўзброеных Антантай польскіх войск.

„У палякаў быў план: захапіць правабярэжную частку Совецкай Украіны, захапіць Совецкую Беларусь, аднавіць у гэтых раёнах уладу польскіх паноў, пашырыць межы польскай дзяржавы „ад мора да мора", ад Данцыга да Одэсы, і за дапамогу, аказваемую ім Врангелем, — дапамагчы Врангелю разбіць Чырвоную Армію і аднавіць у Совецкай Расіі ўладу памешчыкаў і капіталістаў.

Гэты план быў адобран дзяржавамі Антанты („Кароткі курс гісторыі ВКП(б)", стар. 230).

На гэты раз Антанта рашыла выкарыстаць панскую Польшчу і генерала Врангеля, які з астаткаў разбітай дзенікінскай арміі стварыў буйную ўзброеную сілу ў Крыму і пагражаў Данбасу і Украіне.

Адначасовым наступленнем Польшчы і Врангеля Антанта пачала трэці паход на маладую, яшчэ не умацаваўшуюся Совецкую краіну.

Адносна нападу польскіх паноў на нашу краіну В. І. Ленін пісаў: „Палякі нам вайну навязалі, і мы ведаем, што тут галоўную ролю ігралі нават не польскія памешчыкі, не польскія капіталісты... Але галоўная сіла, якая штурхала палякаў на вайну з намі, была, вядома, сіла міжнароднага капітала, у першую чаргу, французскага" (Ленін, том XXV, стар. 396).

„Паход панскай Польшчы, — пісаў таварыш Сталін, — супроць Рабоча-Сялянскай Расіі ёсць, па сутнасці, паход Антанты... без падтрымкі Антанты Польшча не магла-б арганізаваць свайго нападу на Расію... Францыя, перш усяго, а потым Англія з Амерыкай усяляк падтрымліваюць наступленне Польшчы зброяй, абмундзіраваннем, грашыма, інструктарамі".

26 красавіка 1920 г. польскія войскі на чале з Пілсудскім уторгнуліся на тэрыторыю Украіны і накіравалі галоўны ўдар на Кіеў. На кіеўскім напрамку белапалякі мелі велізарную перавагу: 50 тысяч супроць 15 тысяч чырвонаармейцаў. Пагэтаму ў пачатку наступлення ім удалося захапіць частку Украіны; 6 мая белапалякі захапілі Кіеў.

Польскае камандванне, накіраваўшы галоўны ўдар на Украіну, разлічвала, па-першае, выраўняць правы фланг свайго фронта з левым флангам, які знаходзіўся па лініі ракі Бярэзіны, і, па-другое, аб'еднацца з Врангелем, які рыхтаваў удар з Крыма па Украіну з тым, каб аб'еднанымі сіламі павесці наступленне на Совецкую Расію па ўсяму фронту. Але поспехі белапалякаў былі толькі часовымі; не гледзячы на ўсе жорсткія атакі, далей Кіева праціўніку прасунуцца не ўдалося.

Так пачаўся паход панскай Польшчы на Совецкую Расію.

(Працяг будзе).

Прыезд віцэ-прэм'ера і міністра замежных спраў Літвы п. Крэве-Міцкевічус

1 ліпеня ў Маскву прыбыў віцэ-прэм'ер і міністр замежных спраў Літвы п. В. Крэве-Міцкевічус.

На Беларускім вакзале п. Крэве-Міцкевічус сустрэлі: Намеснік Старшыні Соўнаркома СССР тав. М. Г. Первухін, Намеснік Народнага Камісара Замежных Спраў тав. В. Г. Дэканозаў, загадчык пратакольным аддзелам НКЗС тав. В. Н. Баркоў, загадчык аддзелам Прыбалтыйскіх краін НКЗС тав. А. К. Лысак, камендант г. Масквы генерал-маёр В. А. Рэвякін і састаў літоўскай місіі ў Маскве на чале з надзвычайным пасланнікам і паўнамоцным міністрам п. Наткевічус.

Перон вакзала быў упрыгожан савецкімі і літоўскімі сцягамі.

Прыём віцэ-прэм'ера і міністра замежных спраў Літвы п. Крэве-Міцкевічус

1 ліпеня г. г. Старшыня Соўнаркома Саюза ССР тав. Молатаў В. М. прыняў віцэ-прэм'ера і міністра замежных спраў Літвы п. Крэве-Міцкевічус.

На прыёме прысутнічаў Намеснік Народнага Камісара Замежных Спраў тав. Дэканозаў В. Г.

Гутарка працягвалася больш двух гадзін. (ТАСС).

Хлеб і соль працоўных Акермана

АКЕРМАН, 30 чэрвеня (ТАСС). Лётчык Берагавы расказвае:

— Мой самалёт першым прызямліўся на аэрадроме ў Акермане. Не паспеў я выйсці з кабіны, як мяне акружылі сотні людзей. Ад імені чырвоных байцоў і камандзіраў, ад імені ўсяго савецкага народа перадаў я прывітанне працоўным Бесарабіі. Уперад выйшлі старык і юнак год 20. Яны паднеслі мне хлеб і соль. Слова ўзяў старык Гаявы.

— Дарагі таварыш! — пачаў ён, — прымайце хлеб і соль ад акерманскага рыбалова, які даўно чакаў вашага прыхода. Вы прынеслі шчасце і радасць, прынеслі сонца яснае і белы дзень. Не жыццё было ў нас, а беспрасветная ноч. Лавілі мы рыбу, рыбу добрую і смачную, лавілі яе днём і ноччу, але есці не мелі права. На то былі баяры, памешчыкі і высокапастаўленыя румынскія чыноўнікі. Калі-толькі рыбу, але хлеб наш адбіралі. Яны наша жыццё забіралі, ненасытныя крывапіўцы.

Па твару старыка пакаціліся слёзы. Ён замаўчаў і перавёў дыханне. — Я не плачу, прадаўжаў ён. Гэта слёзы радасці, якой мы цяпер дачакаліся.

Ад імені моладзі выступіў Музычук. Ён гаварыў, што моладзь Бесарабіі не мела магчымасці вучыцца і выбіцца ў людзі.

З самалётаў пачалі выгружаць прывезеныя газеты і кнігі. Працягнуліся сотні рук.

— Вам якую, рускую або ўкраінскую газету? — пытае байец.

— Мы ведаем добра рускую і ўкраінскую мову, — пачуўся адказ.

Многія, атрымаўшы газеты, самі іх не чыталі, а збіраліся групамі. Аказвалася, што большасць сабраўшыхся, непісьменныя.

Тут-жа разыгрался маленькі канфлікт. Малады юнак-батрак вырваў газету „Праўда" з рук чалавека, як выявілася, арэндатара рыбнага промыслу.

— Не смей браць „Праўду" сваімі нячыстымі лапамі. Усякай няпраўдай выціскаў ты ўсе сокі з нас, а цяпер „Праўду" жадаеш апаганіць.

Арэндатар паспяшыў адда...

Лікаванне вызваленага народа ўсё нарастала. Высока над галовамі людзі неслі партрэты таварышоў Сталіна, Молатава, Варашылава, Калініна.

— Сталін! Перадавалася з вуснаў у вусны. — Слава нашаму вялікаму вызваліцелю! — Слава Чырвонай Арміі!

На вуліцах горада Сарока

САРОКА (БЕСАРАБІЯ), 1 ліпеня (ТАСС). Гэтыя дні хвалюючых падзей назаўсёды застануцца ў памяці працоўных Бесарабіі. На раней'шаму у цэнтры ўвагі Чырвоная Армія. Жыхары захапляюцца магутнасцю яе тэхнікі, культурай баяцоў і жалезным поступам танкаў і матарызаваных часцей, вызвалены народ бачыць несакрушальную сілу сацыялістычнай дзяржавы. Дзяўчыны, жанчыны і дзеці падносяць байцам і камандзірам букеты кветак. Кожны лічыць шчасцем паціснуць моцную руку чырвонаармейцу і камандзіру.

Больш 20 тысяч працоўных запоўнілі ўчора вуліцы горада Сарокі. Прышлі сяляне навакольных вёсак. Стыхійна ўзнікаюць мітынгі.

70 гадовы старык Наумаў падымаецца на імправізаваную трыбуну. Ён горача дзякуе байцам, камандзірам, палітработнікам, якія прышлі на дапамогу працоўным Бесарабіі.

Па галоўнай вуліцы горада ідзе група камандзіраў Чырвонай Арміі. Усе радасна іх вітаюць. Многія падыходзяць, знаёмяцца і заводзяць гутаркі. Да камандзіра Опішанскага падышоў сярэдніх год мужчына, паціснуў яму руку і сказаў:

— Не магу налюбавацца вашымі байцамі і камандзірамі.— Яны ўсе так добра выглядаюць. Чыста і ахайна апранутыя, усе маюць новую добрую зброю.

— Што-ж дзіўнага?—гаворыць Опішанскі,—гэта армія Савецкага Саюза.

— Так, гэта армія вялікага шчаслівага народа. Мы былі няшчаслівымі,—гаворыць субяседнік і пачынае апавядаць аб сябе.

Яму 27 год, але выглядае ён значна старэй, амаль увесь сівы. Ён рашыў стаць інжынерам. Многа год вучыўся, але, калі яму уручылі дыплом інжынера, яго ніхто не хацеў прыняць на работу.

— Мы яўрэяў не прымаем, — адказвалі яму. Інжынер працаваў чорнарабочым, атрымліваючы грашы.

— Тры месяцы назад мяне мабілізавалі, — працягвае інжынер, — я стаў салдатам румынскай арміі. Пагналі капаць акопы.

Рыў я акопы, харчаваўся сухарамі і чаем без цукру. Ледзь на нагах стаіш, а афіцэры плююць табе ў твар і прымушаюць яшчэ хутчэй капаць. Спрабуеш слова сказаць, яшчэ горш будзе.

Нарэшце рашыў дэзертыраваць. Вось ужо 15 дзён, як уцёк з арміі, дома не паказваюся вікаму. Калі-б хто-небудзь зрабіў на мяне данос, мяне-б расстралялі. Цяпер гуляю з вамі разам па вуліцах. Я шчаслівы, што свабодны, як увесь бесарабскі народ.

Развітваючыся з камандзірамі, інжынер усхвалявана гаворыць:

— Вы перадайце ўсім нашым братам Савецкага Саюза, інжынерам, што я гатоў сёння-ж узяць вінтоўку ў рукі і ісці на абарону вызваленай Бесарабіі і ўсяго Савецкага Саюза.

Народнае свята ў Сароках прадаўжаецца 4 дзень. Горад цвіце чырвонымі сцягамі. На вуліцах тысячы лікуючых людзей. Народ спявае, танцуе, весяліцца.

Мерапрыемствы па культурнаму пад'ёму народаў Бесарабіі і Паўночнай Букавіны

КІЕЎ, 1 ліпеня (ТАСС). Народны Камісар Асветы Украіны тав. Бухало паведаміў аб падрыхтоўчых мерапрыемствах, якія забяспечаць хуткі культурны пад'ём народаў Бесарабіі і Паўночнай Букавіны.

— Румынскія улады праследвалі нацыянальную культуру народаў, якія складалі большасць насельніцтва Бесарабіі і Паўночнай Букавіны. Украінскія, малдаўскія, рускія і другія школы закрываліся. Агульная колькасць непісьменных сярод сялянскага насельніцтва перавышала 80 працэнтаў.

Першачарговая задача — увядзенне ў вызваленых раёнах усеагульнага пачатковага бясплатнага навучання. Усе дзеці школьнага ўзросту да пачатку новага вучэбнага года будуць навучацца.

Намечана арганізацыя шырокай сеці школ, ліквідацыя непісьменнасці дарослага насельніцтва. Падбіраюцца кадры педагогаў.

У самы кароткі тэрмін будзе праведзена рэарганізацыя маючагася у Чарнавіцах універсітэта.

Радасць вызваленага народа

БЕЛЬЦЫ (Бесарабія), 1 ліпеня (ТАСС). Горад Бельцы яшчэ не бачыў такой урачыстасці і такога лікавання. Апранутыя па-святочнаму, горда несучы на грудзях чырвоныя банты, сцякаліся ўчора жыхары на цэнтральную плошчу. Да 6 гадзін вечара яна запоўнена да адказа. 10 тысяч працоўных, упершыню свабодна ўздыхнуўшых пасля 22-гадовай кабалы, сабраліся на мітынг, прысвечаны вызваленню Бесарабіі. Ва ўсіх шчаслівыя, ззяючыя твары. Мацеры прышлі з дзецьмі на руках. Над плошчай ні на мінуту не сціхае гул радасных галасоў. Народ вітае байцоў і камандзіраў Чырвонай Арміі. Здравіцы ў часць большэвіцкай партыі і савецкага ўрада, у часць вялікага Сталіна суправаджаюцца громкім „Ура!".

Батальённы камісар Папоў адкрывае мітынг.

— Па волі большэвіцкай партыі і савецкага ўрада, —гаворыць ён, — Чырвоная Армія вызваліла вас, нашых братоў, ад іга румынскіх баяр.

Гэтыя словы тонуць у тысячах захапляючых воклічаў. Адзін за другім падымаюцца на трыбуну каменшчыкі, пукравікі, швейнікі, цесляры. Кожны жадае выразіць пачуцці, якія напаўняюць сёння сэрцы працоўных Бесарабіі.

Гаворыць маладая дзяўчына Субоціна. Яна ўпершыню выступае перад такой аўдыторыяй. Але радасць робіць яе прамову страснай, хвалюючай.

— Мы чакалі вас, пасланцы вялікага савецкага народа. Дні, якія мы зараз перажываем, самыя шчаслівыя ў нашым жыцці. Дзякуй табе партыя большэвікоў, дзякуй табе савецкі народ, дзякуй табе родны Сталін!

Голас роднай Масквы

АТАКІ (Бесарабія), 1 ліпеня (ТАСС). Учора закончана абсталяванне радыётрансляцыйнай лініі Магілёў - Падольск — мястэчка Атакі. У 7 гадзін вечара на вуліцах мястэчка былі ўключаны 5 магутных рэпрадуктараў. Упершыню жыхары пачулі голас роднай Масквы і Кіева. Ля рэпрадуктараў сабраліся сотні сялян. Вечарам на плошчы дэманстраваўся савецкі кінофільм „Богатая невеста". Яго глядзела больш 2 тысяч глядачоў.

Кітайскі друк аб мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта

ШАНХАЙ, 1 ліпеня. (ТАСС). Перадавы артыкул газеты „Известия" аб мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта надрукаван учора ў 5 кітайскіх газетах пад загалоўкам „Савецкі Саюз прадаўжае ажыццяўляць палітыку міру".

Каментыруючы паведамленні аб далучэнні Бесарабіі і Паўночнай Букавіны да СССР, газета „Шуньбао" піша: „У той час, як усе буйныя еўрапейскія дзяржавы захоплены смяротнай барацьбой, Савецкая Расія зрабіла ўсё, каб пазбегнуць вайны і той-жа час узмацніць сваю нацыянальную абарону".

Балгарскі друк аб вырашэнні савецка-румынскага канфлікта

СОФІЯ, 1 ліпеня (ТАСС). Балгарскі друк прадаўжае ўдзяляць вялікую ўвагу мірнаму вырашэнню савецка-румынскага канфлікта. Газеты апублікавалі прысвечаныя гэтаму артыкулы з „Правды" і „Известий" ад 29 чэрвеня.

Газета „Утро" у перадавым артыкуле пад загалоўкам „Таржаство праўды" піша: „Пазаўчора, пасля таго як румынскі ўрад задаволіў патрабаванне савецкага ўрада, рускія войскі з развяваючыміся сцягамі ўступілі ў Бесарабію і Букавіну. Гісторыя бесарабскага пытання вядома ў Балгарыі любому грамадзяніну. Савецкая Расія ніколі не прызнавала правоў Румыніі на Бесарабію, якая належыла Расіі. Заняцце Бесарабіі рускімі войскамі з'яўляецца актам вышэйшай справядлівасці, у Балгарыі ўступленне рускіх войск у Бесарабію і Букавіну было сустрэта з сімпатыяй. У асобе Бесарабіі Савецкі Саюз вяртае сабе тэрыторыю, якая належала яму гістарычна і была несправядліва адтаргнута ад яго. У асобе Букавіны Савецкі Саюз далучыў да сябе тэрыторыю, насельніцтва якой этнаграфічна родственна народам СССР". Газета выказвае вялікае задаваленне ў тым, што „пражываючым у Бесарабіі балгарам, якія вырваны зараз з румынскага іга, будзе забяспечана высокае матэрыяльнае і культурнае развіццё".

Літоўскі друк аб мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта

КАУНАС, 1 ліпеня (ТАСС). Літоўскія газеты публікуюць змястоўныя артыкулы па поваду мірнага вырашэння савецка-румынскага канфлікта. У артыкуле пад загалоўкам „Грандыёзная перамога мірнай палітыкі СССР" газета „Лиетувос айдас" піша: „Савецкі Саюз узвышаецца, як непахісная крэпасць міру, як светач шчасця, які забяспечвае свабоду ўсім прыгнечаным народам. Чырвоная Армія прынесла мір, спакой і свабоду Літве, Латвіі і Эстоніі. Цяпер яна вызваліла апустошаныя румынскімі плутакратамі Бесарабію і Паўночную Букавіну".

Растаржэнне ваенна-абарончага саюза паміж Латвіяй і Эстоніяй

РЫГА, 1 ліпеня (ТАСС). На аснове ўзаемнага пагаднення з эстонскім урадам латвійскі ўрад пастанавіў з 1 ліпеня ануліраваць дагавор аб ваенна-абаронным саюзе паміж Латвійскай і Эстонскай рэспублікамі, заключаны 1 лістапада 1923 года і дагавор аб арганізацыі саюза паміж Латвіяй і Эстоніяй ад 17 лютага 1934 года.

Павышэнне цэн у Італіі

БЕРЛІН, 1 ліпеня (ТАСС). Як паведамляе Германскае інфармацыйнае бюро, з 1 ліпеня ў Італіі павышаюцца на 5 працэнтаў цэны на табачныя вырабы і запалкі. Цэны будуць павышаны і на другія манапольныя вырабы.

Інцыдэнт на румына-венгерскай граніцы

РЫМ, 1 ліпеня (ТАСС). Як перадае агенцтва Стэфані, у Будапешце выпушчана афіцыяльнае камюніке, у якім гаворыцца, што 30 чэрвеня днём румынскі патруль абстраляў венгерскі пагранічны пост ля курорта Одвіск на венгерска-румынскай граніцы. Венгерскі патруль прымусіў румынскі патруль адступіць, зрабіўшы таксама некалькі выстралаў. Падрабязных звестак аб інцыдэнце няма.

НЬЮ ЙОРК, 1 ліпеня (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Юнайтэд Прэс, у Будапешце афіцыяльна аб'яўлена, што румынскі пагранічны патруль забіў трох венгерскіх грамадзян, страляючы праз граніцу каля Фэктэ—Д'ярмат. Адначасова паведамляецца аб сутычцы паміж румынскімі і венгерскімі часцямі на граніцы з Закарпацкай Украінай. Узмоцнена цыркулююць чуткі, што сёння ноччу ў Венгрыі будзе аб'яўлена ўсеагульная мабілізацыя.

Венгрыя заявіла пратэст Румыніі, абвінавачваючы румынскія войскі ў тым, што яны стралялі праз граніцу. Сёння ноччу пасажырскія перавозкі на чыгуначных дарогах Венгрыі спыняюцца.

Германская „Белая кніга"

Міністэрства замежных спраў апублікавала пяты выпуск „Белай кнігі" пад загалоўкам „Новыя дакументы, выкрываючыя экспансіянісцкую палітыку заходніх дзяржаў". У выпуску закранаецца пытанне аб вінаўніку вайны. Новая кніга датычыцца кансультацый англійскага і французскага генеральных штабаў і генеральнымі штабамі Бельгіі і Галандыі. Выбрана на ўдачу вялікая колькасць дакументаў, якія захоплены германскімі войскамі пры прасоўванні на тэрыторыю Галандыі і Бельгіі. Французскія, англійскія і бельгійскія загады сведчаць аб тым, што заходнія дзяржавы жадалі выкарыстаць Бельгію і Галандыю ў якасці першай лініі для атакі на Рурскую вобласць Германіі. Планы гэтага нападу былі распрацаваны ў супрацоўніцтве з бельгійскім і галандскім генеральнымі штабамі. Германская „Белая кніга" падкрэслівае, што па сканчэнні сусветнай вайны кансультацыі генеральных штабаў Бельгіі і Францыі ніколі не спыняліся. Гэта адносіцца таксама к супрацоўніцтву бельгійскага і англійскага генеральных штабаў. Такім-жа чынам дасягнуты згоды паміж галандскім урадам з аднаго боку і Англіяй і Францыяй з другога.

Дакументы, якія захоплены германскімі войскамі ў Бельгіі даказваюць, што англа-французская атака на Рурскую вобласць праз Бельгію і Галандыю была вырашана ў верасні мінулага года. Больш таго, яны даказваюць, што не толькі генеральныя штабы, але і войскі былі інфарміраваны аб гэтых загадах па ўсіх дэталях.

У заключэнні кніга публікуе англійскі ваенны загад, які нядаўна захоплен немцамі ў Нарвегіі, які абвяргае неаднаразовыя заявы саюзнікаў, што адзінай мэтай кампаніі ў Нарвегіі было адцягнуць Германію і перашкодзіць яе планам. Гэты загад англійскага марскога міністэрства ад 6 красавіка ўказвае, што мэтай англійскіх экспедыцыйных войск быў захоп руднага раёна Нарвіка. У загадзе гаворыцца, што прасоўванне англійскіх войск павінна было быць прадоўжана ў выніку акупацыі шведскіх руднікоў. (ТАСС).

Зводка італьянскага камандвання

БЕРЛІН, 1 ліпеня (ТАСС). Як паведамляе германскае інфармацыйнае бюро, камандванне італьянскай арміі перадае, што маршал Грацыані прыняў камандванне італьянскімі ўзброенымі сіламі ў Паўночнай Афрыцы.

Італьянскі мінаносец патапіў непрыяцельскую падводную лодку. Італьянскі эсмінец загінуў у баі з некалькімі англійскімі караблямі. У Паўночнай Афрыцы адбыліся сутычкі паміж нашымі бронетанкавымі атрадамі і атрадамі праціўніка. Выведзена са строю некалькі непрыяцельскіх танкаў. Паміж Салуа і Сідзі-Омер, а таксама каля Сідзі-Барані нашы самалёты бамбардыравалі бронетанкавыя часці і калоны войск праціўніка".

Зводка германскага камандвання

БЕРЛІН, 1 ліпеня (ТАСС). Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што вярхоўнае камандванне перадае: „Ва Францыі нічога істотнага. Патоплены гандлёвыя параходы агульным водазмяшчэннем у 23 тысячы бруто рэгістравых тон і крэйсер праціўніка класа Орыон.

Эскадрылля англійскіх самалётаў, якая спрабавала 30 чэрвеня бамбардыраваць аэрадром Мервіль паблізу Ліля рассеяна агнём зенітнай артылерыі. Усяго за 30 чэрвеня збіта 18 англійскіх самалётаў".

Паездка Вейгана ў Бейрут

БЕРЛІН, 1 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Трансоцеан перадае, што генерал Вейган асабіста накіраваўся ў Бейрут, каб пераканаць камандуючага французскімі войскамі ў Сірыі Мітэльгаўзера ў неабходнасці дэмабілізаваць яго армію.

Французскі ўрад прыбыў у Клермон-Феран

ЛОНДАН, 1 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што французскі ўрад прыбыў у Клермон-Феран, адкуль накіруецца ў Вішы, дзе будуць скліканы палата дэпутатаў і сенат.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

УСЕ АПТЭКІ КУПЛЯЮЦЬ

чарніцы сушаныя, корань аіра (татарак), воск, кару крушыны (шаклак), шпанскія мушкі, спарыню, лікаподый (віддзяк, плаўно), корань валерыяны і другія лякарскія расліны.

Сабірайце і здавайце ў бліжэйшую аптэку.

Патрабуйце ва ўсіх аптэках падрабязныя ўказанні аб спосабе загатовак і цэнах.

Аптэкакіраўніцтва.

Да прадстаячых гастроляў у гор. Брэсце Гомельскага абласнога Рускага драматычнага тэатра.

РЭПЕРТУАР:

„Падь серебряная" — Н. Погодина
„Кто смеется последним" — К. Крапивы
„Васса Железнова" — М. Горького
„Ревизор" — Н. В. Гоголя
„Чайка" — А. П. Чехова
„Бабьи сплетни" — Гольдони

Адкрыт папярэдні продаж білетаў у касе тэатра з 12 г. да 3 г. дня і з 6 г. да 12 г. вечара. Цэны білетаў ад 2 да 8 руб.

Па заяўках арганізацый скідка ад 5 да 10 проц.

Усе даведкі па тэлефону № 3-55 і 3-21

Адкрыццё спектакляў у г. Брэсце 6 ліпеня г.г.

Анонс! „Падь серебряная" Н. Погодина Анонс!

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га МАЯ" — ПОТЕРЯННЫЙ РАЙ

Кінотэатр імені ГОРКАГА — ПОРУЧИК КИЖЭ

Кінотэатр „КІМ" — 100 МУЖЧИН и 1 ДЕВУШКА

АПТОВАЙ БАЗЕ МАСЛАПРОМА ПАТРАБУЮЦЦА:

Галоўны бухгалтар,
Сакратар-машыністка,
Экспедытар.

Аклад па згодзе.

Звяртацца—Беластоцкая № 1, кантора базы.

Брэсцкая абласная бібліятэка
(па вул. Пушкінскай № 40)

паведамляе, што з 1-га ліпеня 1940 года пры абласной бібліятэцы адкрыта масавая

ЧЫТАЛЬНАЯ ЗАЛА

У чытальнай зале ёсць літаратура: грамадска-палітычная, мастацкая, навукова-тэхнічная, дзіцячая і г. д. на рускай, беларускай, польскай, яўрэйскай і другіх мовах. Ёсць слоўнікі, даведнікі, навуковая, малая і вялікая савецкая энцыклапедыя. Чытальная зала адкрыта з 4 гадзін на да 10 гадзін вечара.

Выходныя дні—у сераду. Уваход у чытальную залу вольны для ўсіх.

Абласная бібліятэка работае з 10 гадзін раніцы да 10 гадзін вечара.
Запіс у бібліятэку па прадстаўленню пашпарта.
Выходныя дні бібліятэкі—у сераду.

Дырэктар бібліятэкі.

ПАСТАНОВА
Брэсцкага Гарадскога Выканаўчага Камітэта ад 21.VI-1940 года.

Брэсцкі гарадскі выканаўчы камітэт пастанаўляе:

1) На аснове пастановы СНК БССР ад 3 красавіка 1940 г. арганізаваць ў горадзе Брэсце праектна-каштарысную групу Белдзяржпраекта.

2) У адпаведнасці з пастановамі СНК СССР ад 1928, 1930 і 1936 гадоў і пастановай СНК БССР ад 1940 года забараніць усім дзяржаўным і кааператыўным арганізацыям горада Брэста перадачу вытворчасці праектна-каштарысных работ прыватным асобам.

Усе праектна-каштарысныя работы праводзяцца вышэйпамянёнымі арганізацыямі толькі праз Белдзяржпраект.

Старшыня Брэсцкага гарвыканкома САЛАВЕЙ
Адказны сакратар РАМАНЕНКАЎ